

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Creaturarum indigentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

ne, qui momēto citiùs valeo illos pessunda-
 re? Potiore jure tenentur submittere se atque
 prosternere pronos in terram coram me con-
 siderantes naturæ suæ imbecillitatem & ni-
 hilum. Divinæ huic & verissimæ doctrinæ
 non multum dissimilem Ethnicorum nobis
 suppeditant antiquitates. Refert Plutarchus
 & confirmat Eusebius inscripta fuisse super-
 luminari portæ templi Delphici hæc duo ver-
 ba Dei nomine ad hominem directæ: γνῶθι
 σεαυτόν. Nolle teipsum. Hominis verò ad
 Deum responsum inferiori ejusdem portæ
 limini hac voce exaratum ἴ. Tu es. Ipsa cla-
 mat Veritas mortales nos in conspectu tuo
 Deus Optime Maxime, nihil esse, Te esse so-
 lum credimus atque hoc ipsum confitemur,
 nihil esse nos paratosque, si ira placuerit divi-
 næ voluntati tuæ, in nihilum nostrum redire
 ex quo manu tua omnipotente extitimus.

§. III.

Creaturarum indigentia.

Hæc ut penitiùs inspiciamus atque dis-
 cernamus distinctiùs Divinū Esse à ni-
 hilo creaturarum; consideremus obsecro
 quot hæc quantisque urgeantur & preman-
 tur necessitatibus: quam multis egent, vel ad
 solam sui conservacionem? Quot conditio-
 nibus,

nibus, quot fulcris, quot auxiliis, quot subsidiariis substantiarum velut adjutricium copiiis opus est? Homo ipse quamvis inter res corporeas principatum teneat, statue etiam aliquem summam gloriam & regali pompam illustrem, coronis ac thiaris insignitum, num potest vivere sine alimentis, sine cibo & potu, sine vestimentis, sine domo, sine terra, sine aere, sine aqua, sine igne, sine temporum vicissitudine atque influxu caelorum, astrorum, consortio amicorum, operam famulorum, arte opificum, atque innumerabili humulmodi quam indigentiae suae & necessitati succurrat, subsidiorum copia? Ignis quomodo ardeat sine cera, sine oleo, sine lignis, similibusque fomentis, quae nisi apponantur, continuo deficit: Unde si nutrimenta ei subtrahas, & ardor ejus remittit, & lumen extinguitur, adeo ut verè dici possit ejus esse, à quo plus accipit, perire verò si nihil detur. Vnde non pauci, ut id obiter dicam, vanam & confictam reputant opinionem Aristotelis qui attribuit concavum Lunae elemento ignis. Nam hoc locus, inquit, in universo non convertitur igni, nec conservare illum potest quippe in quo alimentum, quod veracissima ejus natura exigat, nullum habeat vel habere possit: aliunde autem experientia quotidiana nos docet, ita

illum pabulo indigere, ut si nutrirī desinat, mox desinat & esse. Præterea res creatæ diversa requirunt accidentia tamquam adminicula & additamenta distincta, quibus illarum sustentetur infirmitas & virtus roboretur. Sol non illuminat sine luce, nec ignis accendit sine calore, nec lapis deorsum labitur sine gravitate. Nihil est creatum quod sibi ipsi sufficiat, in multis aliena ope indiget. Pictor solâ manu suâ exprimere in tabula picturam nequit, penicillo opus habet, & variis coloribus & tela & oleo, & loco & tempore & ingenio & prototypo & formâ & sanitate, & voluntate; solius manus virtus manca est & impotens ad probandam industriam suam sine ipsis supplementis. Idem dici potest de Architectis, de hortulanis, de sculptoribus, de statuariis, de typographis, aliisque opificibus & artificibus omnium artium, nullum vel aggredi opus queunt sine materia, sine instrumentis suis, sine auxiliis & adjumentis necessariis ad artis suæ specimen edendum etsi in ea bene versati & celebres peritiâ omnium hominum atque Angelorum excellant.

* *
* *

§. IV.